

Slovensko po podpise okupačnej zmluvy. Strašný boj zapredanej mafiánskej vlády na čele s podvodom infiltrovanou Čaputovou, proti vlastným občanom

- CZ24 News | 11. března 2022

SLOVENSKO: Chybou, ktorej sa väčšina obyvateľstva môže dopustiť je zabudnúť na tému, ktorá posledné mesiace rozdelila Slovákov na väčšinu proti zmluve s USA a menšinu, ktorá znásilnením demokracie a slobody slova túto okupačnú zmluvu pretlačila. Oponenti zmluvy od začiatku ťahali za kratší koniec, aby napokon skončili ako "agenti Kremľu", "lúza spreď parlamentu, či "okraj davu". Zostať ticho by bolo naplnením želania tých, ktorí išli proti národu, čoho dôkazom je tvrdenie: „Rozoštvávanie ľudí bolo už naozaj dosť, zmluva je už podpísaná a už by ste mohli skončiť s tou manipuláciou," povedala Anna Zemanová zo SaS. Nie, totke Zemanovej, nie, zradcom ľudu!

Na stole je síce viac petícií, jednu propaguje aj Štefan Harabin, avšak petícia odsúdená na úspech bude, asi len jedna, a to z dielne Smeru-SD, Hlasu-SD a SNS prípadne ďalších strán, ktoré sa k zbieraniu podpisov pridajú. Zatrpknutosť a neustále brojenie aj proti opozícií, ktoré v poslednom čase robí Harabin ide proti srsti mnohým. Harabinom vymyslené ukončenie volebného obdobia vzdaním sa poslaneckých mandátov opozície je natoľko hlúpe, že je problém uveriť aj petícií, ktorú on podporuje. Podľa Harabina by úlohou opozície bolo len nenastúpiť do poslaneckých lavíc a na Slovensku by boli permanentné parlamentné voľby. V tomto právnom názore zostal sám a popiera ho aj emeritný ústavný sudca Ján Drgonec. Harabin sa, žiaľ, ešte nezmieril s tým, že ako "vítaz" prezidentských volieb nesedí vo funkcii prezidenta a zatrpknutý ide hlava-nehlava proti všetkým. Slovensko je, ale v období, keď sa opozícia proti idiotom a vazalom USA musí spájať, a to bez ohľadu na vzájomné sympatie!

BUDE REFERENDUM ÚSPEŠNÉ?

Kvórum vyše 50% účasti voličov na referende je tak neprimerané vzhľadom k tomu, že odporcom stačí referenda sa nezúčastniť, že referendum je už vopred odsúdené na neúspech. Lenže na neúspech boli vopred odsúdené aj aktivity Ľudovíta Štúra, partizánov v druhej svetovej vojne, či disidentov v čase komunizmu! Vzdali sa naši predkovia boja? Nie!

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Majú za sebou mainstream, ktorý už začal produkovať rozprávky o údajnom lynči 79 poslancov, ktorí hlasovali za okupačnú dohodu. Dokonca má už niektoré "previnenia" riešiť polícia. Toto si nedovolila ani vládnuca arogancia za "komanča", všetci vedeli, že socializmus s ľudskou tvárou skončil vďaka

Vasilovi Bilákovi! Aký je rozdiel medzi súčasnými bilákmi, ktorých nadutosť a bohorovnosť sa už nedá slušne komentovať. Kto je poslanec Juraj Krúpa, okrem toho, že je to kolík v zadku americkej ambasády? Kto sú títo vojnoví štváči, že si dovoľia nálepkovať väčšinu národa, ktorý s nimi nesúhlasí a len vďaka snahe žiť v mieri ešte sedia vo funkciách a neplávajú hore Dunajom na ich vysnený Západ!

Len vyžraný Američan, ktorého geografické vedomosti sú nulové a Slovensko si mylí so Slovinskom sa môže hrať na geopolitiku a ignorovať fakt, že Slovensko síce nie je pupkom sveta, ale leží v strede Európy a teda aj zahraničná politika by mala rešpektovať tento geografický fakt. Alebo vari sme odkázaní na drahý plyn z bridlice od Spojených štátov, ak môžeme mať lacnejší z Ruska? Tu by sa aj primadona z paláca mala rozliať na kolomaž a ako údajne ekologicky myslia osoba pochopiť, že v prípade plynu, či ropy je aj ekologicky výhodnejšie byť s Ruskom za dobre. Západný svet nám je zasa blízky tým, že tvoríme Európsku úniu a sme súčasťou NATO, hoci možno nechce, teda spoločenstiev, ktorým sme podpisom okupácie podrazili nohy!

Dôležitým sa v prípade okupačnej zmluvy stáva historický zápis pre budúce generácie. Síce si história bude pamätať "len" niektoré mená, mali by sme byť hrdí na to, že naši prípadní potomkovia budú môcť povedať, že ich predok patril k "tým ďalším". Nakoľko byť "tým ďalším" mám asi v krvi, veď aj meno môjho praprastarého otca nikomu nič nepovie, ale patrí k "tým ďalším", ktorí padli v prvej svetovej vojne. Hoci referendum proti okupačnej zmluve je mainstreamom odsúdené na neúspech, tak chcem byť "tým ďalším", ktorý proti nej "bojoval", a preto budem pravidelne zverejňovať texty s názvom "Po podpise okupačnej zmluvy", ktoré budú túto vojnu mocných a mimoriadne arogantných hlupákov proti vlastnému ľudu naďalej pripomínať. Nemôžem zostať ticho, aspoň do definitívneho "posledného výstrelu"!

Ignorovanie a diletantstvo v zahraničnej politicke z dielne Smeru-SD sa dnes stalo argumentom, že volič naletel populizmu Roberta Fica, ktorý by vazalskú zmluvu ako premiér určite podpísal. Falošná hra vládnej garnitúry, koalíčných kreatúr a prezidentky Zuzany Čaputovej dáva voličovi podnet na to, aby sa zamyslel, že zahraničnú politiku pri voľbe svojich zástupcov nemôže ignorovať, nakoľko to môže byť cesta do pekla, ktorej sme dnes svedkami. V ďalšom pokračovaní "Po podpise okupačnej zmluvy" najmä o pokrytectve a falošnej hre s voličom.

HODIL NÁS DO RÚK AMERIČANOV SMER, FICO A PELLEGRINI?

Koho na Slovensku zaujíma zahraničná politika? Čítanosť článkov o zahraničnej politike sa na tie čisto slovenské témy nikdy nechytala a chytať ani nebude. Keďže jednou z úloh politika je zaujať, resp. robiť populizmus, tak rezort zahraničných vecí od čias Dzurindových vlád vedú diplomati. Miroslav Lajčák bol voľbou Smeru-SD a prakticky sa s ním stotožnil aj zvyšok politického spektra, dokonca aj novinári bažiaci po hlavách Smeru ticho tolerovali Lajčáka vo funkcii ministra, a to napriek tomu, že Andrejovi Kiskovi podal demisiu, takto vydržal Lajčák vo funkcii celé dva roky až do volieb. Kiska týmto vyhovel žiadosti Petra Pellegriniho, aby Lajčákovu demisiu pre Marakéšsky dohovor neprijal.

Keďže jediné, čo vo verejnosti dokáže vyvolať vášne zo zahraničnej politiky sú migranti, prípadne rozhodnutia o LGBTI, tak Lajčák ako minister zahraničných vecí prestal byť témou. Samozrejme, Robert Fico sa ako politik o túto časť politiky nijako nezaujímal, kým on doma brojil proti migrantom, tak "jeho" poslanci v Európskom parlamente hlasovali Za. Jednoducho zahraničná politika nezaujíma voliča, tak ju neriešil ani Fico, či Pellegrini. Fotky s americkým prezidentom, či inými zahraničnými politikmi mali byť ukážkou rešpektu Slovenska v zahraničí, a tým to pre Fica s Pellegrinim skončilo. Lajčák, ktorý nesmrdel ani opozícií, s Ivanom Korčokom za zadkom si prakticky robili zahraničnú po svojom, pričom mali "nalinajkované" len "Slovensko patrí na Západ, do EÚ a NATO".

O rokovaní obrannej dohody s USA sa, samozrejme, vedelo, ale do parlamentu sa jednoducho

nemohla dostať. SNS ako koaličný partner by ju zarezal a pomerne silný “antiamerikanizmus”, historická pamäť a zlá skúsenosť so spojencami v spoločnosti nedovoľovala ani Smeru, Ficovi, či Pellegrinimu takúto zmluvu do parlamentu pustiť, rokovať sa síce rokovalo, ale tam to končilo. Ak dnes “novinári” píšú, že Fico je populista, tak argument vyrokovania zmluvy Ficom je viac ako irelevantný. Populista by obrannú zmluvu s USA do parlamentu nikdy nepustil a Fico populistom z veľkej časti je, týmto krokom by si národ pohneval tak isto ako si ho pohnevali títo americkí vojnoví štváci.

Pokrytectvo Smeru, Fica a z veľkej časti aj Pellegriniho spočíva najmä v tom, že zahraničnej politike, ktorá neprináša politické body sa nevenovali ani len v minimálnej miere. Ťažko dnes vysvetlia, prečo držali vo funkcii Lajčáka, ktorému tajomníka istý čas robil súčasný minister zahraničných vecí Ivan Korčok. Keďže bol Lajčák nominantom Smeru, tak nemožno vysvetliť ani to, prečo on, prípadne Peter Kmec o zmluve s USA vôbec rokovali?

Trčal teda Fico zo zadku americkej ambasády? Áno, ale naozaj najmä pre fotky v Bielom dome, to bolo vnímanie zahraničnej politiky Smerom. Dvojaká tvár doma a v zahraničí je len výsledkom toho, že samotný volič má záujem o domácu politiku a politik, ktorý sa chce predať to plne rešpektuje. Prečo nakúpili vojenskú techniku od američanov? Toto je primitívnosť chabá aj na súčasnú garnitúru a ich novinárov! NATO, cena, ponuka a dopyt, možno nejaké “všimné”? Len tak na okraj – Od koho by zbrojenie smrdelo menej?

FALOŠNÁ HRA SÚČASNEJ GARNITÚRY

Čaputová v kampani na prezidenta tvrdila, že dohodu podobnú tej, ktorú podpísala nepodpíše. Ak sa prezident volí bez vedomosti, že jeho hlavné kompetencie sú v oblasti zahraničnej politiky, a to nielen reprezentáciou, tak potom je v plné právo voliča voliť pekný účes a postavu, aj keď mnohí máme o kráse iné predstavy... Lenže o Čaputovej “vnímaní sveta” nevedel volič pre voľbami nič, napokon to bola len “baba zo skládky” a zahraničná politika bola všetkým pasé.

Volič sa síce cíti byť oklamáný Igorom Matovičom, ale zabúda, že volil kandidátku s Jaroslavom Naďom, ktorý zo zadku USA nikdy nevyšiel, hlas dal aj strane Kisku, ktorý prežil “americký sen”, alebo SaS s ešte hlbšie zarytým Petrom Osuským, či totálnym niktošom Aljzom Baránikom. Kto mohol od týchto čakať neutrálnu zahraničnú politiku?

Podobne ako Fico, či Pellegrini môžu podporou referenda aspoň čiastočne zmyť zo seba vinu za predvedené diletantstvo a ignorovanie zahraničnej politiky, aj volič môže dostať šancu vyjadriť, či chce byť až po päty v zadku Západu, alebo mu viac vyhovuje zakotvenie v strede, kde Slovensko aj geograficky patrí! Pokrytectvo politikov, ale aj občanov pri zahraničnej politike musí skončiť.

Vazalská zmluva s USA je jasným dôkazom, že ignorovanie tejto oblasti je cestou do pekla, v ktorej síce nechce byť väčšina národa, ale ľuďom zvolení idioti na čele štátu buď plnia rozkazy, alebo majú úplne inak nastavené hodnoty ako väčšina ľudí, ktorým slúžia...

AUTOR: Roman Martiška

ZDROJ: Hlavný Denník